

Nr 102.

Av herr **Gardell**, *angående införande av förbud för markägare att vid vägkorsningar m. fl. platser hava prydnadshäckar och dylikt över viss höjd.*

Ofta nog når oss genom radio och tidningspress budskapet om olycks-tillbud och olyckshändelser på våra vägar av allvarlig innebörd. Automobiltrafikens växande omfattning i vårt land och den forceerade hastighet varmed många färdas bidrager i hög grad till den stegrade olycksfrekvensen. Det synes vara en uppenbar skyldighet för det allmänna att genom förebyggande åtgärder och bestämmelser förminska de förefintliga faromomenten.

Det synes såsom en rimlig uppfattning att de, som ha förmånen av att bo vid allmän väg, även kunna med viss rätt erhålla vissa ålägganden till trafiksäkerhetens höjande. Det har ofta nog visat sig att höga prydnadshäckar o. dyl. belägna vid vägkorsningar eller då enskild väg an knyter till allmän väg skymma sikten vid sådana kritiska punkter och därigenom öka risken för olycksfall.

Det är även att märka att alléer m. m. av träd, som kvistas, icke i samma mån medföra faror av angiven art. Med hänsyn härtill påyrkas,

att riksdagen ville besluta sådana bestämmelsers införande i lag om allmänna vägar av den 7 juni 1934 att markägare invid allmän väg förbjudas att vid vägkorsningar eller då enskild väg an knyter till allmän väg ha prydnadshäckar o. dyl. till större höjd än en meter.

Stockholm den 20 januari 1939.

Th. Gardell.

